

TRAPISTICKÝ KLÁŠTER NAŠÍ PANÍ NAD VLTAVOU

PŘEDSTAVUJI VÁM KLÁŠTER, KTERÝ JSEM V MINULÉM MĚSÍCI MĚL MOŽNOST NAVŠTÍVIT.

Jsme komunita sester trapistek založená v roce 2007 mateřským domem, který se nachází ve Vitorchianu v provincii Viterbo v Itálii. Žijeme podle Řehole svatého Benedikta. Náš každodenní život tvoří liturgická a osobní modlitba, rozjímání a manuální práce.

Místo, kde je postaven náš klášter, který se jmenuje Klášter Naší Paní nad Vltavou, se nachází v Poličanech, asi 60 km jižně od Prahy, poblíž Neveklova, na krásném a tichém místě, obklopeném poli a lesy, velmi vhodném pro mnišský trapistický život.

Naši komunitu Bůh ihned požehnal darem nových povolání. Sestry pocházejí především z České republiky, ale je zde i pět Italek a jedna Maďarka.

NAŠE SPIRITUALITA

Žijeme podle Řehole sv. Benedikta a podle jeho charakteristického "Ora et labora", „Modli se a pracuj“, tzn. ve střídání se liturgické chórové modlitby a jednoduché manuální práce. Skládáme

slib stability v jedné mnišské komunitě, slib poslušnosti a obrácení mravů, do něhož je zahrnut i slib čistoty a chudoby. Jsme mnišským institutem, který se v klauzuře zcela věnuje kontemplaci.

Styl klášterního života není poustevnický, ale cenobitský: žijeme společně, i když v odloučenosti od světa, v tichu a samotě, které jsou nezbytné pro život neustálé modlitby. Proto se i naše kláštery stavějí převážně daleko od měst, uprostřed přírody. Srdcem života je chvála Boží, jejímž středem je každodenní slavení Eucharistie. Sedmkrát za den se komunita schází v kostele ke zpívané liturgii hodin a kromě toho se s Kristem a jeho Slovem setkává také v duchovní rozjímavé četbě (lectio divina) a v osobní modlitbě.

NAŠE PRÁCE

Náš řád je řádem kontemplativním. Vyděláváme si na živobytí prací na poli, v ovocných sadech a pěstováním zeleniny. Vyrábíme sušenky podle tradičních italských receptů.

Chováme včely a prodáváme med vysoké kvality.

Malujeme a prodáváme ikony. Používáme přitom pravé zlato a následujeme starodávné umělecké techniky byzantské tradice. Vyrábíme a prodáváme obrázky a přání.

PŘIJÍMÁNÍ HOSTŮ

Nedílnou součástí každého trapistického kláštera je i dům pro hosty, který je otevřený pro všechny, kteří touží prožít několik dní v tichu a klidu a načerpat tak novou sílu pro každodenní život.

NAŠE PATRONKA

Podle tradice jsou všechny kostely našeho řádu zasvěceny Panně Marii. My jsme si zvolily za patronku Pannu Marii, Matku jednoty křesťanů, jejíž liturgická památka se slaví 18. ledna. Tímto dnem také začíná Týden modliteb za jednotu křesťanů.

(čerpáno z webu <https://www.trappistevitorchiano.it/storia-fondazioni-nasi-pani-cz.asp>)

oJ

NOVÝ ČLOVĚK S NOVÝMI DUCHOVNÍMI SMYSLY

Co konkrétněji znamená „obléknout nového člověka“? Znamená to přijmout nového člověka, a sice se vším všudy: nové uši, nový jazyk, nové oči, nové srdce, nové nohy.

a) Nové uši

Jeden starozákonní prorok nám zanechal velmi působivé svědectví: „Pán Hospodin mě probouzí každého jitra, probouzí mi uši, abych slyšel jako učedníci“ (Iz 50,4). Každého jitra! Každý den! Ne pouze „kdysi“ nebo „někdy“. Každý den potřebujeme Pána, aby se dotýkal našich uší, jinak budeme hluchí!

b) Nový jazyk

Tentýž prorok nemluví pouze o „nových uších“, ale také o „novém jazyce“: Panovník Hospodin mi dal jazyk učedníků, abych uměl zemdlého podpírat slovem“ (Iz 50,4). Tato výpověď se nachází ve stejném verši jako ta předchozí o uších: zjevně je učedník ten, kdo si nechá „otevírat“ uši, aby slyšel a pak předával toto slovo a povzbuzoval! Bez naslouchání není mluvení ani povzbuzování!

c) Nové oči

Žalmista volá: „Otevři mi oči, ať mám na zřeteli divy ze Zákona tvého“ (Ž 119,18). Boží slovo není vůbec fádni a nezajímavé, naopak je podivuhodné, vzbuzuje údiv, úžas. Ale jak mohou naše oči vidět Boží divy, když jsou zavřené.

d) Nové srdce

„A dám vám nové srdce a do nitra vám vložím nového ducha. Odstráním z vašeho těla srdce kamenné a dám vám srdce z masa. Vložím vám do nitra svého ducha; učiním, že se budete řídit mými nařízeními, zachovávat moje řády a jednat podle nich“ (Ez 36, 26-27). Jen díky novému srdci z masa (tj. citlivému, na rozdíl od tohoto kamenného!) můžeme přijmout a žít Boží záměry! Srdce starého člověka je naopak „zakřivené do sebe“, do svých potřeb a plánů – nechce přijímat plány odlišné, natož ty Boží!

Toto srdce z masa se vyznačuje novou *dychtivostí* slyšet Boží podněty: „Postavím se na své strážné stanoviště, budu stát na hlásce a vyhlížet, abych seznal, co ke mně promluví“ (Hab 2,1). Vnímavému a ostrážitému strážci se přirovnává prorok, který napjatě očekává Boží slovo!

Je to srdce naplněné *touhou* slyšet. „Buďme lidmi touhy, ne odporování,“ vybízí Origenes. Stejnou touhou po Božím slově chce vyvolat i Ježíš v rozhovoru se Samaritánkou: „Kdybys znala, co dává Bůh, a věděla, kdo ti říká, abys mu dala pít, požádala bys ty jeho, a on by ti dal vodu živou“ (Jan 4,10). Pokračování rozhovoru prozrazuje, v čem spočívá tato živá voda: v sebezjevení Syna (v Duchu). A toto sebezjevení se děje skrze slova Boží.

e) Nové nohy

„Buďte obuti k pohotové službě evangeliu pokoje“ (Ef 6,15). Nové nohy „jsou obuté“ k pohotové službě: nekrácejí po svých cestách, ale po cestách evangelia. Nejdou „za svými vrtochy“, ale za Kristem – jediným evangelizátorem.

(z knihy Angela Scarana Modlitba s Biblií v ruce)

oJ

MÍSTA, NA KTERÁ SE NEZAPOMÍNÁ ...

ČÍHOŠŤ a **ŽELIV** – místa, která opravdu poznamenala historie. Určitě na ně nezapomene 150 poutníků z dolnočermenské farnosti. Jak řekl už římský filosof Cicero v prvním století před naším letopočtem – „Historie je svědectvím času, světlo pravdy, život paměti, učitelka života, zvěstovatelka dávných dob“. Stářím a podobou jsou tyto duchovní objekty naprosto rozdílné, ale jejich osud spojuje neskutečně drsná perzekuce totalitní komunistické moci v padesátých letech minulého století.

Letošní třetí záříjovou sobotu zamířily tři autobusy z Čermné do Číhošti, kam jsme dorazili skoro po třech hodinách jízdy.

V devět hodin začínala v místním kostele Nanebevzetí Panny Marie mše svatá, kterou celeburoval náš otec Josef, asistoval mu zdejší P. Tomáš Fiala. Malý kostelík byl plný, dojemné byly děti, které zaujmul prostor před oltářem. Varhany zvládal k naší spokojenosti pan Severin. Přesto asi každý z nás musel myslet na tragédii, kterou toto místo skoro před 70 lety zažilo. Po mši nás s ní podrobně seznámil otec Tomáš Fiala.

Podle svědků se 11. prosince 1949 během mše při kázání P. Josefa Toufara třikrát zakýval ze strany na stranu půlmetrový kříž na oltáři. Pohyb vidělo 20 svědků, sám kněz se to dozvěděl až od nich. Při mši na 1. svátek vánoční se kříž, jak zase vypovědělo několik svědků, pohnul znovu. Tato událost posloužila STB k tvrdému zákroku proti církvi. Páter Toufar byl zatčen, krutě mučen a nucen k přiznání, že pohyb kříže zinscenoval. Jak uvedl biskup Jan Vokál, do jehož diecéze Číhošť patří: „Nechal se raději ubít k smrti, než by křivě svědčil proti církvi a svým spolubratrům“. Jak také vypověděl později při vyšetřování jeho smrti MUDr. Fr. Mauer, který asistoval při jeho operaci – „Dělali jsme všechno, co bylo v lidských silách, ale toho člověka nebylo možno zachránit. Byl neobyčejně surovým způsobem utlučen k smrti. Řekl bych – jasná vražda.“ 25. února

1950 zemřel a pod falešným jménem byl pohřben do hromadného hrobu v Praze-Ďáblicích. Teprve v nedávné době byl exhumován a geneticky identifikován. Jeho ostatky byly převezeny na Vysočinu a po slavnostní mši 12. července 2015 uloženy do hrobu v centru kostela Nanebevzetí Panny Marie v Číhošti.

Po mši jsme měli ještě možnost prohlédnout si výstavu o P. Josefu Toufarovi na místní faře. Řada z nás se také se prošla k místu, které je „Středem České republiky“ – za ten pocit tam postát pětiminutová procházka opravdu stála.

Pak si to naše autobusy už namířily k vyhledávanému poutnímu místu v kraji Vysočina, národní kulturní památce – klášternímu komplexu Želiv (s biblickým označením Siloe), rozkládajícím se v krásné krajině na soutoku Želivky s Trnávkou. Je jedním ze 3 nejstarších klášterů u nás a také patří k nejlépe zachovalým. Klášter založil v r. 1139 vévoda Soběslav I. s chotí Adlétou pro benediktiny ze Sázavského kláštera, ti však místo po 10 letech opustili. Kláštera se ujal řád premonstrátů, jejich působení za ta staletí bylo přerušeno jen dvakrát. Poprvé, když Jiří z Poděbrad daroval se vším majetkem klášter Trčkům z Lípy, kteří premonstráty vyhnali, podruhé po komunistickém převratu. To bylo ještě horší, klášter z 12. na 13. dubna 1950 zažil na základě falešných obvinění tzv. „křišťálovou noc“, byl obsazen a až do roku 1956 přeměněn na internační tábor pro kněze. Nelidskými podmínkami tu prošlo 464 duchovních, mezi nimi i budoucí kardinál Fr. Tomášek. Vzácný inventář byl rozkraden a rozprodán, bohatá klášterní knihovna zničena – knihy včetně rukopisů a prvotisků skončily ve výrobně toaletních papírů v sousední Červené Řečici. Od roku 1956 byla zde psychiatrická a protialkoholní léčebna. V devadesátých letech byly objekty kláštera navraceny premonstrátům, kteří začali s obnovou a otevřeli klášter veřejnosti. Takže jsme už mohli obdivovat nádhernou kapitulní síň, barokní refektář a restaurované krásné fresky.

Pohromy, které stíhaly naši zemi, se nevyhýbaly ani Želivu. Klášter byl dvakrát dobyt, vyplněn a znesvěcen husity, zažil řadu ničujících požárů. Ale také díky tomu se stal unikátním a jedinečným architektonickým dědictvím, o které se přičinil po velkém požáru v roce 1712 vynikající architekt Jan Blažej Santini. Ústřední stavbou je chrám Narození Panny Marie, který představěl v jeho proslulém slohu barokní gotiky. Díky tomu patří Želiv mezi nejdůležitější skvosty regionu Vysočina.

A abych nezapomněla, v klášteře opravdu výborně vaří, oběd nám moc chutnal. Řada z nás si vezla domů také pivo, které vaří 400 let starý a znovu obnovený klášterní pivovar.

Poslední krátkou zastávkou byl Havlíčkův Brod. Protože přišlo, většina z nás navštívila ráda místní cukrárny.

Domů jsme dojeli v pořádku, tak jak to organizátoři měli naplánované. Tím se také dostávám k tomu, abych poděkovala otci Josefovi a sestře Ludmile za dokonale promyšlený a připravený letošní farní výlet – pout' opravdu neměla chybu. Byla pro nás nejen duchovním přínosem, ale také požehnáním.

B. Hrubantová

BLAHOŠLAVENÝ HROZNATA

(přelom 12. a 13. století)

Hroznata vyrůstal v rodině, které patřila v české zemi mezi nejvýznamnější. Matka Dobroslava byla rodem Čermnínová, otec Sezima pocházel z rodiny pozdějších hrabat z Gutštejna. U své nejstarší sestry Vojislavy, provdané za krakovského purkrabího, strávil mladá léta. Pak přišel jako mladý rytíř k pražskému dvoru, i zde se těšil přízni, která byla završena výhodným sňatkem; manželství se po delší době dočkalo narození syna, dědice erbu i jmění.

A najednou zůstaly ze všeho jenom trosky: zemřelo dítě, zemřela manželka. Hroznata nabídl své síly a jmění církvi. Přihlásil se na křížovou výpravu, ale pro rozpory mezi vůdci výpravy od úmyslu upustil, odebral se do Říma, aby papeži vysvětlil důvod přerušení své cesty a svěřil mu svůj úmysl vybudovat v Čechách premonstrátský klášter. I z druhého pokusu na

křížovou výpravu v roce 1197 sešlo, poněvadž její vůdce, císař Jindřich, zemřel.

Tak Hroznata ukončil svou službu rytíře v křížném vojsku a věnoval se pouze budování mužského kláštera v Teplé s chrámem Zvěstování Panny Marie a ženského v Chotěšově s kostelem sv. Václava.

Po dokončení staveb začal žít v klášteře, který založil, pokorný život v poslušnosti. Zastával povinnosti hospodářského správce obou klášterů. Při jedné vizitační cestě ho zajali lupiči s úmyslem získat za něj veliké výkupné. Hroznata však nechtěl ochudit klášter, a tak jej zklamaní únosci umorili hladem ve vězení hradu Kynšperka, kde odevzdal duši Bohu 14. července 1217. Jeho ostatky byly uloženy v klášterním kostele v Teplé.

(Karmelitánský kalendář 1999 – autor neuveden)
oJ

BIBLICKÉ POSTAVY – EVODIE A SYNTYCHA

Tuto neděli pokračuje četba listu svatého Pavla křesťanům ve Filipech. V našich školních znalostech vystupuje toto makedonské město, které neslo jméno svého zakladatele Filipa II., otce Alexandra Velikého (4. stol. př. Kr.) a o které se v bitvě roku 42 př. Kr. utkali Oktavián a Marcus Antonius na jedné straně a Brutus a Cassius na druhé kvůli slavnému citátu, který se k této události vázal: „Uvidíme se ve Filipech!“ Zaznamenal ho řecký historik Plutarchos v *Životě Julia Caesara*. Filipy nabízejí dodnes významné archeologické svědectví o své starověké slávě, zde jsou však vázány na přítomnost svatého Pavla. Ten sem přišel kvůli svému nočnímu vidění v Troadě v blízkosti antické Tróje, v němž jej nějaký Makedoňan prosil: „Přejdi do Makedonie a pomoz nám!“ (Sk 16,9).

Po Epafroditovi necháme z tohoto Pavlova listu vystoupit dvě ženy, křesťanky, jichž se týkala malá exegetická detektivka. Ale poslechněme si nejdřív slova svatého Pavla: „Napomínám Evodii a napomínám Syntychu, aby byly svorné, jsou přece křesťanky! A prosím tebe, Syzygu, skutečný (spolupracovník), ujmí se jich. Vždyť se lopotily při šíření evangelia spolu se mnou“ (Flp 4,2-3). A nyní postupujeme popořádku. V křesťanské komunitě ve Filipech se dvě křesťanky navzájem hašteřily, takže je Pavel musel vřele napomenout, „aby byly svorné“, doslova, „aby měly stejné myšlenky“.

V této příhodě je dvojí paradox. První je vnější a téměř zábavný: jména dvou žen znamenají v řečtině „dobrou a snadnou cestu“ (*eu-hodos*) a „společný podíl, setkání“ (*syntyché*), charakteristiky, které svými hádkami popírají. Druhý paradox je závažnější: Jak Pavel vzpomněl, „lopotili se s ním“ pro evangelium (použití sloveso je spíše „atletického“ než vojenského charakteru) a nyní popírají tento společný úkol víry. A zde přichází na scénu záhada, která byla naznačena výše. Apoštol se obrací na blíže nespecifikovaného „věrného spolupracovníka“, který slouží jako prostředník mezi dvěma protivnicemi a jehož posláním je jejich smíření.

„Spolupracovník“ je v řečtině *syzygos* (doslova „ten, který nese stejné jho“, tedy i stejné pověření), výraz však může být pochopen i jako vlastní jméno. Pak by zde byl vedle Epafrodita, který už se na scéně objevil a na nějž v tomto případě

také myslí komentátoři, a vedle Klementa, dalšího spolupracovníka, o němž je řeč na stejném místě (4,3), ještě další postava církevní obce ve Filipech, tajemný Syzygos, který není odjinud znám, ale má velmi sugestivní jméno.

Je jisté, že i uvnitř Pavlovi tak drahé a vždy blízké komunity se objevují napětí, roztržky a naschvály. To vidíme i v Korintě, jak dosvědčuje první list, který apoštol této církevní obci adresoval (1,11-13). Jde o prvek, který nám ukazuje „vtělení“ Božího slova do dějin časů a přítom odhaluje zář víry, ale také malichernosti a bídu věřících.

(Gianfranco Ravasi, Biblické postavy)
oJ

AHOJ DĚTI!

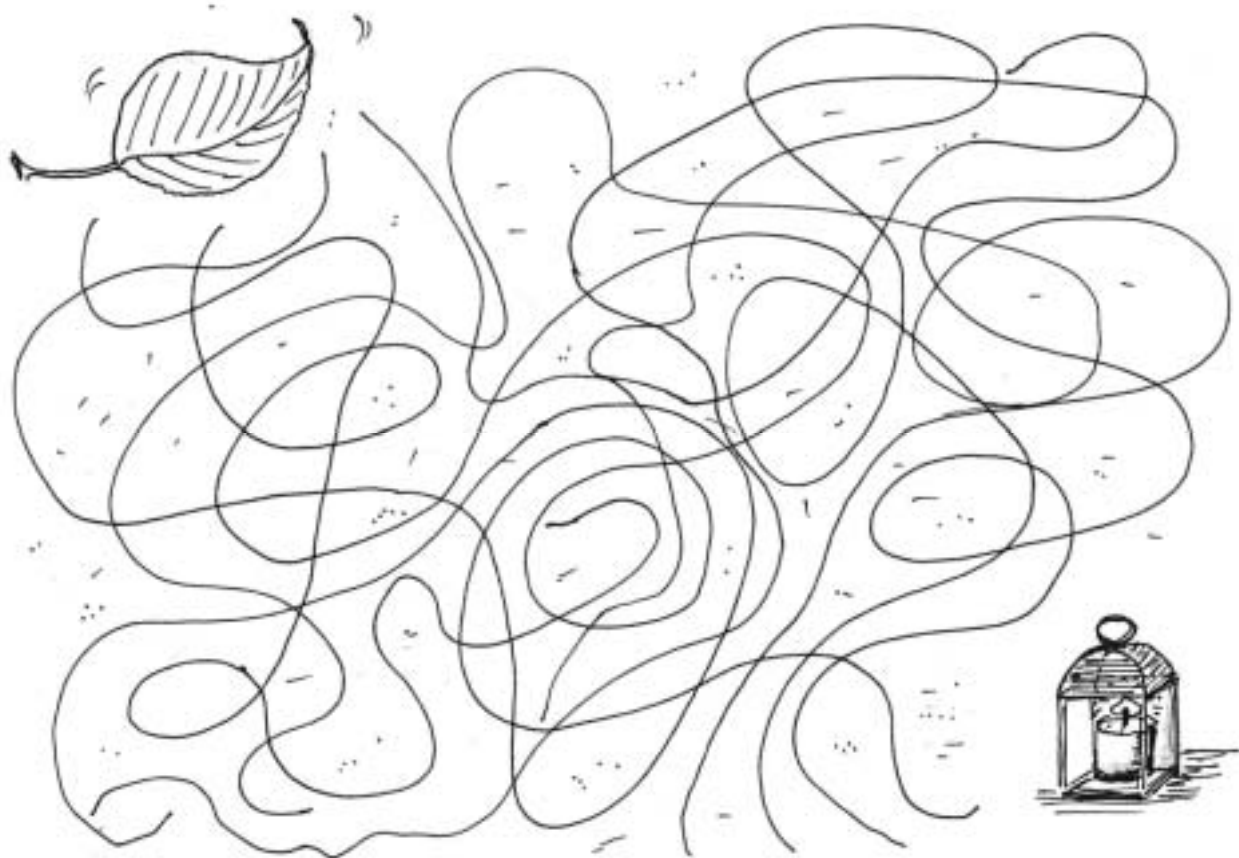
LIST

„Tak mě napadá, jak dlouho se ještě budu dívat z téhle výšky,“ pomyslel si list, který patřil statnému stromu u hřbitovní zdi. „Moje barva už se nenápadně proměnila a po zelené není ani památky. I ta stopka už nedrží tak pevně, jako tomu bylo dříve,“ dál uvažuje list. Přes den sleduje, jak lidé zdobí hroby a nosí květiny. Večer, když už se vše oblékne do tmy, obdivuje tu záplavu rozsvícených svíček po celém hřbitově.

Poslední dny tudy prošlo mnohem víc lidí než obvykle. Zastavili se u hrobů, chvíli tam mlčky postáli, udělali kříž, rozsvítili svíčky nebo přidali nějakou květinu. Jak tak list přemýšlí o tom, co viděl, najednou se zvedne vítr, silně zavane a náš list padá k zemi. Letí pomalu a usadí se těsně vedle jedné lucerny s rozsvícenou svíčkou.

A na vás dnes čekají hned dva úkoly. První je na přemýšlení, protože máte odhalit, které dny list sledoval a jaká vzpomínka je pro nás důležitá. Druhý úkol bude jednoduchý. V bludišti najdete správnou cestu, kudy list padal k zemi.

(Otazníček)

PRO STARŠÍ:

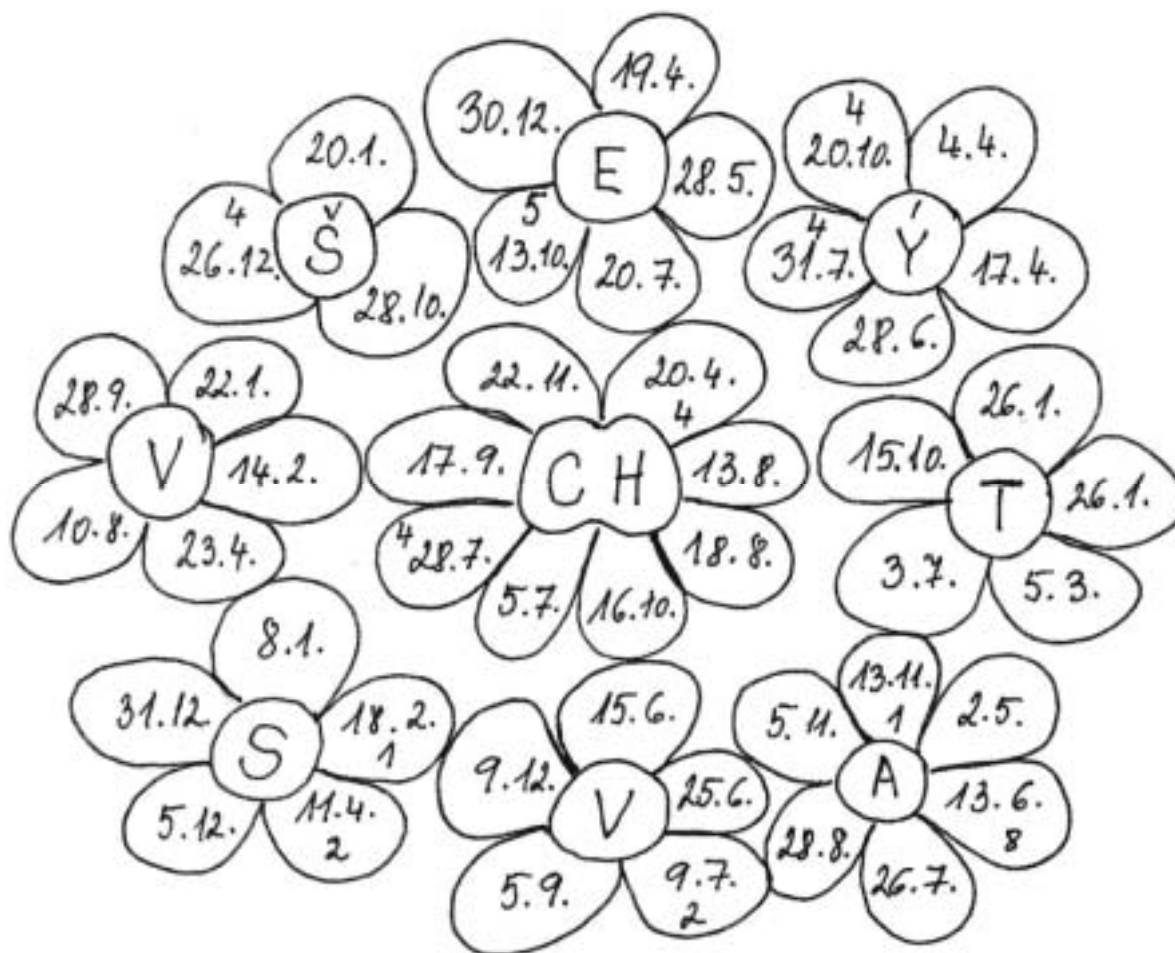
V příštím týdnu zakončíme mariánský měsíc říjen a vstoupíme do posledního měsíce liturgického roku – listopadu. Hned jeho první den budeme slavit slavnost Všech svatých. Tento den jako by zářil, zářil světlem toho obrovského zástupu světců a světic, kteří se nebáli nosit světlo víry i do nejtemnějších koutů. Teď se za nás v Božím království přimlouvají. My v nich máme hledat oporu a prosit je v modlitbách.

Na obrázku je velká kytice. Každý její květ má ve svém středu písmeno a všechny společně připomenou slavnost Všech svatých. Písmeno v květu je současně počátečním písmenem jmen světců, která by se dala napsat do okvětních lístků. V každém z nich najdete datum, kdy určitý svátec slaví svátek. Ve vhodném kalendáři vyhledejte odpovídající jména (některá určitě doplníte i bez nápovědy), napište si je pod sebe a vyznačte v nich písmeno, jehož pořadové číslo se nachází spolu s datem v některých okvětních lístcích.

Je třeba ještě vysvětlit několika slovy možné nejasnosti. Písmeno CH je společné pro obě slova (Všech i svatých). Je ale trochu výjimečné, protože tady vystupuje rozděleno na C a H, což znamená, že máte hledat 4 jména s počátečním písmenem C a 4 jména s počátečním písmenem H. Dále písmeno Ý je nahrazeno měkkým krátkým I. Pokud jsou u jednoho data jména dvě, vyberte to, které potřebujete podle odpovídajícího počátečního písmene.

A teď už bude jednoduché přečíst, co říkají vyznačená písmena ze jmen. Při hledání jmen podle data postupujte vždy od ledna k prosinci. Pomůže vám také řada středových písmen, která naznačí, kolik písmen z určitého květu bude (Š-E-H-S-S-V-A-A-Ý-Ý-C). Pak už snadno doplníte větu VŠICHNI SVATÍ ...!

(EJ)

Řešení z minulého Poutníka:

V květech šípových růží se ukrývaly názvy tajemství: v největších – bolestná, v menších – radostná, v ještě menších – světla a v nejmenších – slavná. Doufám, že jste to správně vyřešily, i když se váš obrázek ocitl nedopatřením na jiném místě, než měl. Za záměnu se omlouváme. V květu růže byla tato slova: radost, úžas, život, eucharistie, naděje, cesta.

PŘEDSEDA Hnutí PRO ŽIVOT ČR OBDRŽEL PAPEŽSKÝ ŘÁD ZA PRÁCI PRO ŽIVOT A PRO RODINU

„Za obětavé osobní nasazení, odvážný boj o zachování tradiční rodiny a ochranu života od jeho početí do přirozené smrti“ byl jmenován předseda Hnutí Pro život ČR Radim Ucháč do hodnosti rytíře Papežského rytířského řádu svatého Silvestra. Vyznamenání předal kardinál Dominik Duka během Národní svatováclavské pouti ve Staré Boleslavi.

Radim Ucháč vnímá udělení papežského řádu „především jako poděkování mnoha tisícům lidí, kteří spolu s námi vytrvale usilují o obnovu kultury života v naší zemi“.

Předání bylo uvedeno slovy: „Rodina je základní buňkou společnosti i základní jednotkou církve. Nebude-li rodiny, nebude společnost, nebude národ, nebude stát a nebude ani církve. Jsme svědky toho, že pro značnou část naší společnosti přestává být rodina prioritou. Řada mladých lidí se zdráhá založit rodinu.“

Nejde jen o často deklarované ekonomické důvody, ale také o hlubší příčiny jako vypjatý individualismus, ztráta základní jistoty a smyslu života. Kde jinde se ale každé dítě lépe naučí životu s druhými a kde jinde se mu vrchovatě dostane základní jistoty a důvěry než v milující rodině. Ostatně ani náš Bůh není samotář, ale žije v láskyplném společenství Otce, Syna i Ducha Svatého. A právě pro vytrvalou péči o tyto zásadní hodnoty si tolik ceníme práce pana Radima Ucháče."

HPŽ ČR 28. 9. 2017

LEKTORSKÁ SLUŽBA

Listopad 2017			
Ne 5. 11.	31. neděle v mezidobí <i>Posvěcení kostela v Dolní Čermné</i>	7:30	p. Kunertová 300
		10:00	Macháčkovi 242
Ne 12. 11	32. neděle v mezidobí	7:30	Dvořákoví 406
		10:30	Macháčkovi ml. 180 HČ
Ne 19. 11.	33. neděle v mezidobí	7:30	Klekarovi 292
		10:30	<i>Mše sv. zaměřená pro děti</i>
Ne 26. 11.	Slavnost Ježíše Krista Krále	7:30	Motlovi 11
		10:30	Vágnerovi 102
Prosinec 2017			
Ne 3. 12.	1. neděle adventní	7:30	Bláhovi 457
		10:30	Jurenkovi 160
Ne 10. 12.	2. neděle adventní	7:30	Müllerovi 177
		10:30	Vašíčkovi 349
Ne 17. 12.	3. neděle adventní	7:30	Faltusovi 356
		10:30	Macháčkovi 55
Ne 24. 12.	4. neděle adventní	7:30	p. Havlíčková 341
		24:00	<i>Půlnoční mše sv.</i>
Po 25. 12.	Slavnost Narození Páně	10:30	Málkovi 180
Út 26. 12.	Svátek sv. Štěpána	7:30	Menclovi 193
		10:30	p. Krátký 73
Ne 31. 12.	Svátek Svaté rodiny	7:30	Zpěvákovi 195
		16:00	

KŘESŤANSKY JSME SE ROZLOUČILI

v kostele v Dolní Čermné 29. 9. 2017 s paní Hanou Moravcovou z Dolní Čermné
v kostele v Dolní Čermné 11. 10. 2017 s panem Josefem Krobotem z Dolní Čermné

CÍRKEVNÍ MANŽELSTVÍ UZAVŘELI

na Mariánské Hoře 7. 10. 2017 Josef Vacek a Milena Filipová

ODPUSTKY PRO DUŠE V OČISTCI

O slavnosti Všech svatých 1. 11. odpoledne a v den vzpomínky na všechny věrné zemřelé 2. 11. po celý den je možné při návštěvě kteréhokoliv kostela získat plnomocné odpustky, přivlastnitelné pouze duším v očistci. Kromě tří obvyklých podmínek (svátost smíření, sv. přijímání, modlitba na úmysl svatého Otce) je podmínkou pomodlit se při návštěvě kostela modlitbu Páně a vyznání víry.

Od 1. 11. do 8. 11. je možné získat po splnění tří obvyklých podmínek denně plnomocné odpustky, přivlastnitelné pouze duším v očistci, navštíví-li někdo hřbitov a pomodlí se tam třeba jen v duchu za zemřelé. V ostatních dnech lze takto získat odpustky částečné.

PŘÍLEŽITOST KE SVATÉ ZPOVĚDI

Dolní Čermná	úterý 31. 10.	16:30 – 17:55 h.	P. Josef Roušar
	středa 1. 11.	15:00 – 17:00 h.	P. Ján Kubis z D. Dobrouče
	pátek 3. 11.	17:00 – 18:55 h.	P. Josef Roušar
	ostatní dny	30 minut před mší svatou	

NÁVŠTĚVA STARŠÍCH A NEMOCNÝCH FARNÍKŮ

Ve středu 1. 11. 2017 ve Verměřovicích, ve čtvrtek 2. 11. v Dolní Čermné a v pátek 3. 11. v Petrovicích.

otec Josef

Zprávy z farnosti DOLNÍ ČERMNÁ

30. NEDĚLE V MEZIDOBÍ

neděle 29. října 2017
44. a 45. týden / 2017

BOHOSLUŽBY A AKCE:

pondělí 30. 10.	výročí posvěcení katedrály v Hradci Králové		
úterý 31. 10.	30. týdne v mezidobí	16:30 18:00	<i>příležitost ke svátosti smíření v Dolní Čermné</i> mše sv. v Dolní Čermné – za Andělu Vávrovou, manžela a rodiče
středa 1. 11.	slavnost Všech svatých <i>doporučený svátek</i>	16:15 16:30 15:00 18:00	<i>pobožnost na hřbitově v Petrovicích</i> mše sv. v Petrovicích – za Roberta Vágnera, manželku, Drahušku Mačátovou a rodiče – 17:00 <i>příležitost ke svátosti smíření v Dolní Čermné</i> mše sv. v Dolní Čermné – za Karla Štěpánka a duše v očistci
čtvrtek 2. 11.	vzpomínka na všechny věrné zemřelé	16:10 16:30 18:00	<i>pobožnost na hřbitově ve Verměřovicích</i> mše sv. ve Verměřovicích – za všechny zemřelé mše sv. v Dolní Čermné – na úmysly papeže Františka <i>po mši svaté pobožnost na hřbitově v Dolní Čermné</i>
pátek 3. 11.	30. týdne v mezidobí, první pátek v měsíci	17:00 19:00	<i>adorace a svátost smíření v Dolní Čermné</i> mše sv. v Dolní Čermné – na prosbu k Duchu svatému za dar víry a za duše v očistci
sobota 4. 11.	sv. Karla Boromejského, biskupa	7:30 <u>17:00</u>	mše sv. v Dolní Čermné mše sv. ve Verměřovicích – na poděkování za dar 80 let života s prosbou o další pomoc a ochranu
NEDĚLE 5. listopadu	31. NEDĚLE V MEZIDOBÍ v Dolní Čermné slavíme posvěcení kostela; sbírka je věnována na opravu kostela sv. Jiří	7:30 <u>10:00</u> 15:00	mše sv. v Dolní Čermné – za Marii Křivohlávkovou a manžela Františka mše sv. v Dolní Čermné – za farníky <i>zazní slavnostní mše Josefa Valenty v podání místního chrámového sboru</i> zpěvy z nešpor v Dolní Čermné
pondělí 6. 11.	31. týdne v mezidobí		
úterý 7. 11.	31. týdne v mezidobí	18:00	mše sv. v Dolní Čermné – za Ludmilu Pokornou, živé a zemřelé příbuzné
středa 8. 11.	31. týdne v mezidobí	18:00	mše sv. v Dolní Čermné – na poděkování Pánu Bohu s prosbou o další ochranu a pomoc pro celou živou rodinu
čtvrtek 9. 11.	svátek Posvěcení lateránské baziliky	7:30	mše sv. v Dolní Čermné – za živou rodinu
pátek 10. 11.	sv. Lva Velikého, papeže a učitele církve	18:30 19:00	<i>adorace a svátost smíření v Dolní Čermné</i> mše sv. v Dolní Čermné – za Jiřího a Martu Formánkovy
sobota 11. 11.	sv. Martina, biskupa	17:00	mše sv. v Petrovicích – za Karla Koska, jeho rodiče a Marii Fajtovou
NEDĚLE 12. listopadu	32. NEDĚLE V MEZIDOBÍ ve Verměřovicích slavíme posvěcení kostela	7:30 9:00 10:30	mše sv. v Dolní Čermné – za Ladislava Filáčka, manželku Ludmilu a syna Jiřího mše sv. ve Verměřovicích mše sv. v Dolní Čermné – za farníky

POUTNÍK, LISTOPAD 2017

Vydává Farnost sv. Jiří Dolní Čermná 1, 561 53 Dolní Čermná, bankovní spojení: 155816135/0300

Internet: <http://dolnocermenska.farnost.cz>, e-mail: dolnocermenska@farnost.cz

Uzávěrka příštího čísla je 19. listopadu 2017, Poutník vyjde 3. prosince 2017

Členové redakčního kroužku: J. Roušar -oJ-, E. Jansová (EJ), B. Macanová -BM-, J. Moravcová -jm-

Grafické zpracování: T. Bednář, T. Macháček, P. Židek, V. Kubičková, J. Adamec

Tiskne Tiskárna HEAT-TECH s.r.o., Dolní Čermná 231, Lanškroun, ☎ +420731617978. Neprodejné, pouze pro vnitřní potřebu...

Nicméně je možná finanční spoluúčast – výrobní náklady s vydáním jednoho kusu Poutníka činí 7,-Kč.